

Nævnet stadfæstede i maj 2020 Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende et ægtepar og parrets mindreårige barn fra Syrien. Ansøgerne indrejste i 2016, efter at være blevet familiesammenført med deres voksne sønner, der havde fået asyl i Danmark. Ansøgerne indgav ansøgning om asyl i 2018. Sagen blev behandlet sammen med parrets voksne datter, der indrejste sammen med ansøgerne i 2016, og som indgav ansøgning om asyl samtidig med ansøgerne.

Flygtningenævnet udtalte: ”Ansøgerne er etniske arabere og sunni-muslimer fra byområdet Jobar i Damaskus, Syrien. Ansøgerne har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktive. Den mandlige ansøger har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Syrien frygter at blive anholdt og slået ihjel af myndighederne, fordi hans sønner har unddraget sig militærtjeneste, og han kommer fra et område i Damaskus, der tidligere var kontrolleret af oprørsgrupper. Herudover har ansøgeren henvist til de generelle forhold i Syrien. Til støtte for sit asylmotiv har den mandlige ansøger oplyst, at hans sønner, [M], og [H], er blevet indkaldt til militærtjeneste, og at myndighederne derfor leder efter ansøgeren og hans sønner. Den mandlige ansøger har videre oplyst, at familiens bopæl inden ansøgernes udrejse blev opsøgt af myndigheds personer, der spurgte efter hans ældste søn, [M]. Endelig har den mandlige ansøger oplyst, at han kommer fra et område i Damaskus, der tidligere var kontrolleret af oprørsgrupper, og at myndighederne formoder, at personer, der kommer fra dette område, støtter grupperinger, som gjorde modstand mod regimet. Hvis ansøgeren bliver stoppet ved en kontrolpost, risikerer han derfor at blive tilbageholdt af myndighederne. Den kvindelige ansøger har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Syrien frygter at blive tilbageholdt af myndighederne, fordi hendes sønner har unddraget sig militærtjeneste, og hun inden udrejsen boede i et oprørskontrolleret område i Damaskus. Ansøgeren har også henvist til de generelle forhold i Syrien. Til støtte for sit asylmotiv har den kvindelige ansøger oplyst, at hun flere gange har hjulpet sin ældste søn med at skjule sig for myndighederne. Den kvindelige ansøger har videre oplyst, at hendes sønner er blevet indkaldt til militæret efter deres udrejse, og at myndighederne har opsøgt både ansøgerens og ægtefællens brødre for at spørge efter den ældste søn. Herudover har den kvindelige ansøger oplyst, at personer, der boede i samme område som familien, blev betragtet som oprørere. De blev derfor tilbageholdt og nogle gange slået ihjel af myndighederne. Ansøgeren har samtidig oplyst, at regimet stadig betragter personer fra Jobar, som har sønner, der har undraget sig militærtjeneste, som regimekritikere. Flygtningenævnet kan lægge dele af ansøgernes forklaringer til grund. Nævnet kan således lægge til grund, at ansøgernes søn, [M], blev indkaldt til militærtjeneste, da han nåede 18-års alderen, at han fik et års udsættelse med aftjeningen af militærtjeneste, og at han udrejste af Syrien, inden udsættelsen var udløbet. Flygtningenævnet kan derimod ikke lægge til grund, at ansøgerne blev opsøgt i anledning af sønnens indkaldelse til militærtjeneste, inden de udrejste af Syrien. Nævnet lægger herved vægt på, at ansøgerne har forklaret divergerende herom. I samtalerne med Udlændingestyrelsen har ansøgerne forklaret om opsøgninger af generel karakter, men for nævnet har ansøgerne forklaret om tre konkrete tilfælde, hvor myndighederne opsøgte dem og spurgte efter [M]. Ansøgerne, der har forklaret indbyrdes uoverensstemmende om, hvornår opsøgningerne fandt sted, har også for nævnet forklaret, at de ved en af opsøgningerne blev truet. Videre lægger nævnet vægt på, at [M] havde fået udsættelse med militærtjeneste, og at ansøgerne i [efteråret] 2012 fik udstedt pas af de syriske myndigheder og måneden efter udrejste legalt af Syrien. Herefter, og da der efter ansøgernes forklaringer ikke er grundlag for at fastslå, at ansøgerne har tilknytning til oprørsstyrker mv., lægger Flygtningenævnet til grund, at ansøgerne ikke var individuelt profileret i forhold til de syriske myndigheder ved udrejsen. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7 i forhold til familiemedlemmer til personer, der har undraget sig eller er deserteret fra militærtjeneste, fremgår det af en del af det foreliggende baggrundsmateriale, at også familiemedlemmer til sådanne personer kan være i risiko for blandt andet arrestation. Det fremgår således senest herom i Country Report fra The Danish Immigration Service fra oktober 2019: “In a joint fact finding mission in 2017 conducted by DIS and DRC, several sources informed the

delegation that family members of draft evaders and deserters risked being subjected to pressure and interrogations from the authorities and at times detention. Some sources emphasized that family members of high-profiled deserters faced a higher risk of being targeted by the authorities. According to one source, family members to deserters who were wanted for e.g. having killed army personnel or having been part of an operation against the army would be put under pressure, for instance by bringing a family member in for questioning or interrogation, often a father or brother. In the same report, an international organisation stated that a person's act of evasion or desertion would not in itself have consequences for his family members. Families of high-profiled members of opposition groups, however, would be closely monitored by the authorities. The source knew of people in Damascus with relatives fighting in opposition groups in Eastern Ghouta who due to the activities of their relatives had been pressured to provide information about them when addressing themselves to the authorities, for example in connection with passport issuance. Another source similarly stated that only family members of deserters or evaders who had actively been fighting against the government were at risk of ill-treatment. Based on consultations with sources between 2014 and 2017, Lifos reported in 2017 that family members of deserters, particularly those with a high profile, could face pressure and even jail as a measure to force deserters to report. DIS could not find information on whether draft evasion and desertion have had consequences for family members since 2017 where the latest report on the issue was published.” Ansøgerne var som anført ikke individuelt profileret i forhold til de syriske myndigheder ved udrejsen, og der er ikke grundlag for at antage, at de er blevet det efterfølgende. Ansøgerne har derfor ikke sandsynliggjort, at de vil være i reel risiko for at blive tilbageholdt og afhørt af de syriske myndigheder som følge af, at [M] og [H] har unddraget sig syrisk militærtjeneste. For så vidt angår ansøgernes frygt for at blive forfulgt, fordi de før udrejsen boede i Jobar, der ved deres udrejse og frem til foråret 2018 var kontrolleret af oprørsstyrker, beror frygten på ansøgernes egen formodning. Formodningen er ikke støttet af oplysninger i baggrundsoplysningerne, og ansøgerne var som nævnt ikke individuelt profileret i forhold til myndighederne, da de udrejste af Syrien. Udrejsen skete legalt kort efter, at ansøgerne havde fået udstedt pas. Endvidere har ansøgerne forklaret, at de fortsat har familie, som boede i samme område, som ansøgerne boede i, i Damaskus. På denne baggrund finder Flygtningenævnet, at ansøgerne ikke har sandsynliggjort, at de vil være i reel risiko for at blive tilbageholdt og afhørt af de syriske myndigheder ved en tilbagevenden til Syrien som følge af, at de før udrejsen boede i en del af Damaskus, der ved deres udrejse og frem til foråret 2018 var kontrolleret af oprørsstyrker. Flygtningenævnet finder således samlet, at ansøgerne ikke har sandsynliggjort, at de ved ophold i Syrien vil være i en risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Det kan efter baggrundsoplysningerne lægges til grund, at de syriske myndigheder har kontrollen i ansøgernes hjemområde, Damaskus, og Flygtningenævnet har siden juni 2019 vurderet, at de aktuelle forhold i Damaskus ikke længere er af en sådan karakter, at der er grundlag for at antage, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK's artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse på området. Da der ikke foreligger oplysninger, der kan føre til en ændret vurdering af, er der herefter ikke grundlag for at meddele ansøgerne opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelser.

Udrejseforhold m.v.

Der fastsættes for tiden ingen udrejsefrist, idet ansøgerne har opholdstilladelse på andet grundlag. Såfremt ansøgernes opholdstilladelser ikke forlænges eller bortfalder, og de ikke udrejser frivillig, kan de udsendes tvangsmæssigt til Syrien, jf. udlændingelovens § 32 a. Flygtningenævnet skal i den forbindelse vejlede om, at regeringen af udenrigspolitiske årsager har besluttet, at der indtil videre ikke gennemføres tvangsmæssige udsendelser til Syrien. Beslutningen omfatter alle former for tvangsmæssige udsendelser, herunder ledsagede og påsejede udsendelser.”

Nævnet stadfæstede i maj 2020 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Syrien. Ansøgeren indrejste i 2016, efter at være blevet familiesammenført med sine voksne sønner, der havde fået asyl i Danmark. Ansøgeren indgav ansøgning om asyl i 2018. Sagen blev behandlet sammen med parrets forældre og mindreårige søster, der indrejste sammen med ansøgeren i 2016, og som indgav ansøgning om asyl samtidig med ansøgerne.

Flygtningenævnet udtalte: ”Ansøgeren er etnisk araber og muslim fra Jobar i Damaskus, Syrien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Syrien frygter at blive anholdt, fængslet og slået ihjel af myndighederne, fordi hendes brødre, [M] og [H], har unddraget sig militærtjeneste. Ansøgeren har også henvist til de generelle forhold i Syrien. Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren oplyst, at hendes brødre er eftersøgt af myndighederne, fordi de har unddraget sig militærtjeneste, og at hun risikerer repressalier fra myndighederne, fordi hun er i familie med personer, der er flygtet for at undgå at aftjene militærtjeneste. Ansøgeren har videre oplyst, at familiens bopæl inden udrejsen blev opsøgt af myndighedspersoner, der spurgte efter hendes ældste bror. Ansøgeren har endvidere oplyst, at myndighederne efterfølgende har opsøgt forældrenes brødre og spurgt efter ansøgeren samt hendes brødre og forældre. Flygtningenævnet kan lægge dele af ansøgerens forklaringer til grund. Nævnet kan således lægge til grund, at ansøgerens bror, [M], blev indkaldt til militærtjeneste, da han nåede 18-års alderen, at han fik et års udsættelse med aftjeningen af militærtjeneste, og at han udrejste af Syrien, inden udsættelsen var udløbet. Flygtningenævnet kan derimod ikke lægge til grund, at ansøgerens families bopæl blev opsøgt i anledning af sønnens indkaldelse til militærtjeneste, inden ansøgeren sammen med sin familie udrejste af Syrien. Nævnet lægger herved vægt på, at ansøgeren og ansøgerens forældre har forklaret divergerende herom. I samtalerne med Udlændingestyrelsen har ansøgerens forældre forklaret om opsøgninger af generel karakter, men for nævnet har ansøgeren og ansøgerens forældre forklaret om tre konkrete tilfælde, hvor myndighederne opsøgte dem og spurgte efter [M]. Ansøgerne, der har forklaret indbyrdes uoverensstemmende om, hvornår opsøgningerne fandt sted, har også for nævnet forklaret, at de ved en af opsøgningerne blev truet. Videre lægger nævnet vægt på, at [M] havde fået udsættelse med militærtjeneste, og at ansøgeren i [efteråret] 2012 sammen med sine forældre fik udstedt pas af de syriske myndigheder og måneden efter udrejste legalt af Syrien. Herefter, og da der ikke er grundlag for at fastslå, at ansøgeren eller ansøgerens forældre har tilknytning til oprørsstyrker mv., lægger Flygtningenævnet til grund, at ansøgeren – ligesom sine forældre – ikke var individuelt profileret i forhold til de syriske myndigheder ved udrejsen. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7 i forhold til familiemedlemmer til personer, der har unddraget sig eller er deserteret fra militærtjeneste, fremgår det af en del af det foreliggende baggrundsmateriale, at også familiemedlemmer til sådanne personer kan være i risiko for blandt andet arrestation. Det fremgår således senest herom i Country Report fra The Danish Immigration Service fra oktober 2019: “In a joint fact finding mission in 2017 conducted by DIS and DRC, several sources informed the delegation that family members of draft evaders and deserters risked being subjected to pressure and interrogations from the authorities and at times detention. Some sources emphasized that family members of high-profiled deserters faced a higher risk of being targeted by the authorities. According to one source, family members to deserters who were wanted for e.g. having killed army personnel or having been part of an operation against the army would be put under pressure, for instance by bringing a family member in for questioning or interrogation, often a father or brother. In the same report, an international organisation stated that a person’s act

of evasion or desertion would not in itself have consequences for his family members. Families of high-profiled members of opposition groups, however, would be closely monitored by the authorities. The source knew of people in Damascus with relatives fighting in opposition groups in Eastern Ghouta who due to the activities of their relatives had been pressured to provide information about them when addressing themselves to the authorities, for example in connection with passport issuance. Another source similarly stated that only family members of deserters or evaders who had actively been fighting against the government were at risk of ill-treatment. Based on consultations with sources between 2014 and 2017, Lifos reported in 2017 that family members of deserters, particularly those with a high profile, could face pressure and even jail as a measure to force deserters to report. DIS could not find information on whether draft evasion and desertion have had consequences for family members since 2017 where the latest report on the issue was published.” Ansøgeren var som anført ikke individuelt profileret i forhold til de syriske myndigheder ved udrejsen, og der er ikke grundlag for at antage, at hun er blevet det efterfølgende. Ansøgeren har derfor ikke sandsynliggjort, at hun vil være i reel risiko for at blive tilbageholdt og afhørt af de syriske myndigheder som følge af, at ansøgerens brødre har unddraget sig syrisk militærtjeneste. For så vidt angår ansøgerens frygt for at blive forfulgt, fordi hun og familien før udrejsen boede i Jobar, der ved deres udrejse og frem til foråret 2018 var kontrolleret af oprørsstyrker, beror frygten på ansøgerens egen formodning. Formodningen er ikke støttet af oplysninger i baggrundsoplysningerne, og ansøgeren var som nævnt ikke individuelt profileret i forhold til myndighederne, da hun udrejste af Syrien sammen med sine forældre. Udrejsen skete legalt kort efter, at ansøgeren havde fået udstedt pas. Endvidere har ansøgerens forældre forklaret, at de fortsat har familie, som boede i samme område, som ansøgeren og familien boede i, i Damaskus. Ansøgeren kan efter Flygtningenævnets afgørelse i forældrenes sag ikke antages at ville indrejse som enlig kvinde i Syrien. På denne baggrund finder Flygtningenævnet, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun vil være i reel risiko for at blive tilbageholdt og afhørt af de syriske myndigheder ved en tilbagevenden til Syrien som følge af, at hun før udrejsen boede i en del af Damaskus, der ved hendes udrejse og frem til foråret 2018 var kontrolleret af oprørsstyrker. Flygtningenævnet finder således samlet, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved ophold i Syrien vil være i en risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Det kan efter baggrundsoplysningerne lægges til grund, at de syriske myndigheder har kontrollen i ansøgernes hjemområde, Damaskus, og Flygtningenævnet har siden juni 2019 vurderet, at de aktuelle forhold i Damaskus ikke længere er af en sådan karakter, at der er grundlag for at antage, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK's artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse på området. Da der ikke foreligger oplysninger, der kan føre til en ændret vurdering af, er der herefter ikke grundlag for at meddele ansøgeren opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelser.

Udrejseforhold m.v.

Der fastsættes for tiden ingen udrejsefrist, idet ansøgeren har opholdstilladelse på andet grundlag. Såfremt ansøgerens opholdstilladelser ikke forlænges eller bortfalder, og hun ikke udrejser frivillig, kan hun udsendes tvangsmæssigt til Syrien, jf. udlændingelovens § 32 a. Flygtningenævnet skal i den forbindelse vejlede om, at regeringen af udenrigspolitiske årsager har besluttet, at der indtil videre ikke gennemføres tvangsmæssige udsendelser til Syrien. Beslutningen omfatter alle former for tvangsmæssige udsendelser, herunder ledsagede og påsele udsendelser.”